

MERYEM – İSA'NIN ANNESİ

Meryem, Kutsal Kitap'taki en ünlü karakterlerden biridir. Kutsal Kitap'ı hiç okumamış insanlar bile İsa Mesih'in annesi hakkında bir şeyler duymuşlardır. Peki ama Meryem nasıl biriydi? Müjde öyküsünde nasıl bir rol oynamıştır?

Bir Melek Meryem'e görünür

İncillerde Meryem'den ilk söz edilişi bir meleğin görünmesiyle ilgilidir:

"Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di." (Luka 1:26-27)

Luka burada Yusuf'un Davut'un soyundan geldiğini kaydeder, ancak Luka 3:23-38'de İsa'nın soy ağacını kaydederken Yusuf'un değil Meryem'in atalarının soy kaydını verir. Meryem de Davut'un soyundan geliyordu, ama Davut'un oğlu Natan'ın soyundan geliyordu. Kocası Yusuf ise Davut'un oğlu Süleyman'ın soyundan geliyordu (Yusuf'un soyağacı Matta 1:1-16'da bulunur).

"Onun yanına giren melek, "Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir" dedi. Söylenenlere çok şaşırın Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. Ama melek ona, "Korkma Meryem" dedi, "Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir. Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki" dedi. Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir

şey yoktur.” “Ben Rab'bin kuluyum” dedi Meryem, “Bana dediğin gibi olsun.” Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı. (Luka 1:28-38)

Meryem'in Ezgisi

Meryem meleğin sözlerini duyunca Tanrı'ya övgü dolu bir ezgi söyledi:

"Canım Rab'bi yüceltir;

Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar.

Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi.

İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak.

Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı.

O'nun adı kutsaldır.

Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder.

Bileğiyle büyük işler yaptı;

Gururluları yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti.

Hükümdarları tahtlarından indirdi,

Sıradan insanları yükseltti.

Aç olanları iyiliklerle doyurdu,

Zenginleri ise elleri boş çevirdi.

Atalarımıza söz verdiği gibi,

İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek

Merhamet etmeyi unutmayarak

Kulu İsrail'in yardımına yetişti." (Luka1:46-55)

Meryem, İsrail'e yardım ettiği ve İbrahim'e ve onun soyuna merhamet etmeyi unutmadığı için Tanrı'ya şükretti. Tüm İsrail halkı gibi Meryem de İbrahim'in soyundan geliyordu ve Tanrı bu özel çocuğu sağlayarak merhametini sadece İbrahim'in soyuna değil, İbrahim'in kendisine de gösteriyordu. Meryem bu ezgiyi söylediğinde İbrahim çoktan ölmüş olduğu için, Tanrı'nın İsa'nın doğumuyla İbrahim'e "merhametini göstermesi" garip gelebilir. Bunun nedeni Meryem'in, doğacak olan

İsa'nın, Tanrı'nın İbrahim'e verdiği vaatlerin bir gerçekleşmesi olduğunu görmesidir. (bkz. Galatyalılar Bölüm 3)

Kutsal Kitap'ta Meryem'in ezgisine benzer başka bir ezgi daha vardır. Bu, 1. Samuel 2:1-10'da Samuel'in annesi Hanna'nın Ezgisi'dir.

İsa'nın Doğumu

Meryem ve Yusuf İsrail'in kuzeyinde yaşıyorlardı, ancak İsrail'in gelecekteki kralı, "Mesih" ile ilgili peygamberlikler, İsrail'in güneyindeki Beytlehem kentinde doğması gerektiğini söylüyordu. (Matta 2:6'da alıntılanan Mika 5:2'ye bakın). Peygamberliğin gerçekleşmesi için Tanrı koşulları öyle ayarladı ki, Meryem hamile olmasına rağmen Beytlehem'e gitmek zorunda kaldı:

"O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı. Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı. Herkes yazılmak için kendi kentine gitti. Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu." (Luka 2:1-7)

İsa Gökten mi Geldi?

İsa'nın doğumu tarihteki en önemli doğumdur. Bunun da ötesinde, *İsa'nın doğumu, ölümü ve dirilişi* Tanrı'nın dünyayı yaratma amacının merkez noktasını oluşturur. Tanrı, Mesih'e olan ihtiyacı o kadar açık

bir şekilde görmüştür ki, İsa "*dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzu*" olarak tanımlanmıştır. (Vahiy 13:8)

Bu tür bir ifade kafa karıştırıcı olabilir. Tanrı'nın gözünde İsa "dünya kurulduğundan beri boğazlanan Kuzuydu" ancak İsa'nın dünyanın kuruluşundan beri öldürülmediğini, boğazlanmadığını biliyoruz. Yahudilerin ve Romalı Vali Pilatus'un ellerinde ölümü, zamanın belirli bir noktasında (MS 28 ya da 29) gerçekleşen tarihsel bir olaydı. Kuzu öldürülmeden ve ölümden diriltilmeden önce, insanların kurtulması için hiçbir yol yoktu. Bu olaydan önce ölen herkes dirilme umuduyla 'uyudu' (Kutsal Kitap'ta 'öldü' anlamına gelen bir terim). İbrahim ve Davut gibi İsa'dan önce doğan sadık insanlar, Tanrı'nın bir gün kurtulmaları için bir yol sağlayacağı inancıyla ölümlerle yüzleştiler, ölümün gerçek olduğunu inkâr etmediler. Gerçek şu ki, onların hiçbiri Mesih olmadan kurtulamazdı. Eğer Mesih denendiğinde başarısız olsaydı ya da çarmıha teslim olmasaydı, İsa'dan önce ölenlerin hepsi - ve biz de- umutsuzca yok olurduk. Pavlus'un Mesih'in ölümden dirilişinin önemi hakkında yazdıklarını düşünün:

"Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindediniz. Buna göre Mesih'e ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır." (1.Korintliler 15:17-18).

"İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez." (Yuhanna 14:6)

"Dünyanın kurululalı beri boğazlanan kuzu" gibi birkaç ayet nedeniyle çoğu insan İsa'nın Meryem'den doğmadan önce gökte var olduğunu varsaymıştır. Ayrıca, Yuhanna İncili birkaç kez İsa'dan "gökten inmiş" olarak bahseder - ki bu kelimesi kelimesine ele alındığında İsa'nın fiziksel olarak gökten indiği ve dokuz ay boyunca Meryem'in rahminde olduğu anlamına gelir.

Böylesine karmaşık bir konuyu bu kısa kitapçıkta tam olarak ele alamayız. Ancak bazı basit noktaları aşağıdaki gibi sıralayabiliriz:

İncil'de İsa'nın "gökten indiği" ifadesi, Tanrı'nın planı ve amacı içindeki öneme işaret eder. Bu ifade, insani bir bakış açısından zamana değil, İsa'nın Tanrı'nın işinin merkezinde olduğuna işaret eder.

Özellikle Yuhanna bölüm 6'da, İsa'nın "gökten indiğini" söylediği bağlamda, Musa döneminde İsrail halkına gönderilen man (gökten inen ekmek) ile karşılaştırılır. Man, İsrail'in çölde yediği bir tür ekmektir ve sadece fiziksel açlıklarını gidermişti. Ancak İsa, gerçek "yaşam ekmeği" olarak insanların ruhsal ihtiyaçlarını karşılayacaktır.

Bu ifadeyi harfi harfine alırsak, İsa'nın yaşam öyküsünü farklı bir şekilde düşünmemiz gerekir. Örneğin, İsa'ya "gebe kalınması" (Luka 2:21) gerçekte doğal bir gebe kalma değildir. "Doğumu" (Luka 2:7) sıradan bir doğum değildir. "Bebekken" (Luka 2:6) İsa hiçbir zaman gerçekten bir bebek olmamıştır. İsa, gökten inmiş bir varlık olarak büyüüp, gelişmedi ve "Tanrı'nın gözünde yücelemedi" (Luka 2:52). Aynı şekilde, İsa gerçekten "bizim gibi her yönden denenmedi" (İbraniler 4:15). Ve son olarak, İsa "öldüğünde" (1. Korintliler 15:3) gerçekte ölmedi.

Bu ifadeler, İsa'nın Tanrı'nın kurtarıcı planının merkezinde olduğunu vurgular ve onun insanlığın kurtuluşu için gönderildiğini anlatır. Bu nedenle, İsa'nın "gökten indiği" ifadesi, derin bir anlam taşır ve sadece fiziksel bir olayı değil, ruhsal bir gerçeği ifade eder.

Bu son nokta abartı gibi gelebilir, ama ne yazık ki öyle değildir. İsa'nın kelimenin tam anlamıyla göklerden yeryüzüne indiğine inanan insanlar size defalarca *"evet, bedeni öldü ama İsa'nın kendisi ölmedi"* diyeceklerdir - ki bu hiç de Kutsal Kitap öğretisi değildir. Pavlus,

Mesih'in ölümünün en temel Müjde öğretisi olduğunu söyler (1.Korintliler 15:3). Bundan ayrılırsanız, "boşuna iman etmiş olursunuz" (1.Korintliler 15:2). Yuhanna 6'yı mecazi anlamda almak (olması istendiği gibi - bkz. Yuhanna 6:55) ve Müjde öyküsünün geri kalanını gerçek anlamda almak daha iyi olacaktır.

Son olarak ve özellikle bu kitapçıkla ilgili olarak, eğer İsa doğmadan önce göklerde var idiyse ve sadece dokuz ay boyunca Meryem'in rahminde 'yaşadıysa', o zaman Meryem onun gerçekten annesi değildi. Anne olmak sadece dokuz ay boyunca bir çocuğu taşımak ve doğurmaktan daha fazlasını ifade eder, annelik aynı zamanda çocukları yetiştirmek ve onlara bakmaktır. Meryem İsa'nın annesiydi, sadece onu taşıdığı için değil, aynı zamanda her oğul gibi annesinin bazı fiziksel özelliklerini miras aldığı için ve onu bebekken büyüttüğü ve çocukken ona baktığı için. Eğer Meryem gerçekten İsa'nın annesiyse, o zaman her oğul gibi İsa da onsuz var olamazdı ve Meryem ona yeryüzünde gebe kalmadan önce gökte doğmuş olamazdı. Luka'nın İsa'nın Meryem'in rahminde gebe kalmasını tanımlamak için kullandığı "*gebe kaldı*" sözcüğü (Luka 2:21), İsa'nın kuzeni Vaftizci Yahya'nın Elizabet'in rahminde gebe kalması için kullandığı "*gebe kaldı*" sözcüğüyle aynıdır (Luka 1:24,36).

Bir Kadından Doğdu

Yukarıda Meryem'in İsa'nın gerçek annesi olduğuna inanmanın önemli olduğunu gördük, çünkü bu, Müjde kayıtlarının geri kalanını basit ve gerçek bir şekilde okuyabileceğimiz anlamına gelir. Bu aynı zamanda önemlidir çünkü İsa gerçek anlamda bir kadından doğduğunda, bu onun aynı zamanda insan olduğu anlamına gelir - tüm insanlar için ortak olan belirli özelliklere sahip olarak yaratılmıştır. Mesih'in bizimle paylaştığı bu özellikler onun işi için çok önemliydi.

"Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım." (Galatyalılar 4:4-5)

Mesih hem *"bir kadından doğmuştu"* hem de *"yasa altında doğmuştu"*, yani hem ilk kadın olan Havva'nın Aden Bahçesi'nde Tanrı'ya itaatsizlik ederek yürürlüğe koyduğu ölüm yasası (bkz. Yaratılış 3) hem de Yakup'un soyundan gelen herkesin tabi olduğu Musa'nın Yasası altında doğmuştu.

İnsanlar genellikle İsa'nın doğmadan önce bir şekilde göklerde Tanrı'nın oğlu olduğunu ve yeryüzündeki yaşamının onun yaşamı sırasında bir aşama olduğunu düşünürler. Kutsal Kitap İsa'dan hiç de bu şekilde bahsetmez:

"Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi." (Romalılar 1:2-4)

Bu, Tanrı'nın oğluyla ilgili iyi haberin *daha önce vaat edildiği* anlamına gelir. İsa doğmadan çok önce Eski Antlaşma peygamberleri tarafından önceden bildirilmişti. Ama aynı zamanda Davut'un soyundan geleceğinin de vaat edildiğini söyler. Eğer bu sözler anlamlıysa, Tanrı'nın Oğlu İsa'nın Davut'tan sonra doğması ve daha önce var olmaması gerekir. Yine, eğer Davut'tan önce var olduysa, o zaman hiçbir şekilde Davut'un gerçek soyundan ya da Davut'un soyundan gelen Meryem'in gerçek oğlu değildi. Dahası, burada "İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu ilan eden" şeyin, doğumundan önce gökte var

olmasıyla değil, ölümden dirilişinin şaşırtıcı (ve bugüne kadar eşsiz) gerçeğiyle ilgisi olduğunu görüyoruz.

İsa'nın Meryem'den doğmadan önce var olduğu düşüncesiyle bağlantılı bir başka yanlış görüş de Meryem'in "Tanrı'nın Annesi" olduğudur. Bu tamamen Kutsal Kitap'a aykırı bir kavramdır. Meryem, Tanrı'nın oğlu olan İsa'nın annesiydi, Tanrı'nın değil.

Kadının Soyu

İsa'nın, annesi Meryem onu doğurana kadar var olmadığını düşünmemiz için başka bir neden daha vardır. Bu da Aden bahçesinde yılanın lanetlenmiş olmasıdır:

" Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın." (Yaratılış 3:15)

Burada kastedilen kadın Meryem değil, Adem'in eşi Havva'dır. Bütün insanlar Havva'nın soyundan gelir ve hepsi de kadınların çocuklarıdır. Ancak burada sözü edilen ve yılanı ("günah" anlamında, bkz. Mezmur 91:13, Luka 10:18) ezecek olan özel çocuk İsa'dır. İsa Meryem'den doğduğu, "bir kadından doğduğu" için bu sözleri yerine getirebilmiştir. Eğer İsa doğmadan önce gökte var olmuş olsaydı, o zaman kadının soyundan gelmeyecekti – hatta Havva'dan önce gelmiş olacaktı.

Tapınağa Sunulan Bebek İsa

İsa sünnet edildi ve doğduğu yer olan Beytlehem'de adı verildi:

"Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, O'na İsa adı verildi. Bu, O'nun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi." (Luka 2:21)

Meryem, doğum yaptıktan sonra tüm Yahudi kadınlar gibi 40 günlük bir arınma dönemine uymak zorundaydı. Bu süre tamamlandıktan sonra Yusuf'la birlikte Yerus alim'deki tapınağa doğru 10 km'lik bir yolculuk yaparak İsa için bir çift güvercin kurban ettiler. Tapınaktaki yaşlı k hin Şimon'a Tanrı tarafından Mesih'i görene kadar ölmeyeceği vaat edilmişti. İsa'yı gördüğünde bebeği kucağına aldı ve Tanrı'ya Őukretti:

" unk  senin sağladığın, bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, ulusları aydınlatıp halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı gözlerimle gördüm." (Luka 2:30)

Ayrıca tapınakta 84 yaşında peygamber olan dul bir kadın, Anna vardı.

"Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya Őukrederek Yerus alim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı." (Luka 2:38)

Mısır'a Kaçış

Tapınağa yapılan bu ziyaretin ardından Meryem ve Yusuf Beytlehem'de, Beytlehem'in üzerinde yıldızı gören ve onlara hediyeler sunan Doğu'dan gelen bazı bilge adamlar tarafından ziyaret edilirler (Matta 2:1-12). Fakat Yusuf bir rüyada kral Hirodes'in bebeği öldürmek istediği konusunda uyarılır ve aile Mısır'a ka ar (Matta 2:13-19). Yusuf ancak Hirodes  ld ğ nde Meryem ve İsa'yla birlikte Celile'deki Nasıra kentine döner. (Matta 2:19-23, Luka 2:39)

" ocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın l tfu O'nun üzerindeydi." (Luka 2:40)

12 Yaşında İsa

Kutsal Kitap'ta İsa'nın çocukluğunu gösteren tek bir olay vardır:

"İsa'nın annesi babası her yıl Fışh Bayramı'nda Yerus alim'e giderlerdi. İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler."

Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük İsa Yerusalim'de kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar. Bulamayınca O'nu araya araya Yerusalim'e döndüler.  gün sonra O'nu tapınakta buldular. Din ğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu. O'nu dinleyen herkes, zeksına ve verdiği yanıtla hayran kalıyordu. Annesiyle babası O'nu görünce şaşırdılar. Annesi, "ocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk" dedi. O da onlara, "Beni niçin arayıp durdunuz?" dedi. "Babam'ın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?" Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar. İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı. " (Luka 2:41-51)

İsa'nın Bilinmeyen Yılları

12 yaşında yaptığı tapınak ziyaret ile 30 yaşında vaftiz edilmesi arasında İsa'nın yaşamı hakkında çok az şey biliyoruz. Dolayısıyla Meryem'in bu yıllardaki yaşamı hakkında da çok az şey biliyoruz.

Elimizde sadece bir ayet vardır:

"İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu." (Luka 2:52)

Bu ayet, İsa'nın doğumunun gerçek bir doğum ve Meryem'in de onun gerçek annesi olduğu konusunda daha önce söylenenleri bir kez daha vurgular. Eğer İsa doğmadan önce gökte var olmuş olsaydı, o zaman ne "bilgelikte gelişebilirdi " ne de "Tanrı'nın beğenisini kazanabilirdi ". Tapınaktaki olayı "yüreğinde saklayan" Meryem'in, oğlu büyüyüp dindar bir genç adam olurken merak ettiği pek çok durum olmuş olmalıdır.

Bu dönemde Meryem diğer küçük çocuklarına bakmakla meşgul olmalıydı. Meryem'in en az dört oğlu daha vardı; Yakup, Yusuf, Simun, Yahuda ve en az iki kızı (Matta 13:55-56, Markos 6:3). Nasıra'da vaaz vermeye başladığında halk, "Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu?" diye sordular. (Matta 13:56).

Markos bize İsa'nın da Yusuf gibi marangoz olarak çalıştığını söyler (Markos 6:3). Bu iş bugün olduğu gibi yetenek ve çalışkanklık isteyen bir meslekti. Bu iş İsa'ya her türden insanla tanışma ve Celile'de seyahat etme fırsatı verirdi. Tarihsel kayıtlardan biliyoruz ki İsa gençliğinde, mesleğine yeni başladığında, yakındaki Sepphoris kasabası Roma imparatorluğunun her yerinden taş ustaları ve marangozları getiren yeniden inşa sürecinden geçiyordu. Sepphoris'e bir saatten daha kısa bir yürüyüş mesafesinde olduğu için, Nasıralı genç marangozun da orada çalışarak bir süre geçirmiş olması neredeyse kesindir. Sepphoris Yunanca konuşulan bir kasabaydı ve muhtemelen evinde sadece Aramice konuşan İsa Yunanca konuşmayı öğrenmiş olmalıydı. Sepphoris'in inşası ile de ailesine ek gelir sağlamış olabilir.

İsa'nın yaşamındaki daha önemli bir eğitimse, Yahudilerin tüm krallarına aşağıdaki görevi yükleyen Musa'nın yasasında açıklanmaktadır.

"Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal Yasa'nın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak. Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısı YAHVE'den korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve kurallarına uymayı öğrensın; kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışına çıkmasın; kendinin ve soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün." (Yasa'nın Tekrarı 17:18-20)

Bugün kaçımız zamanını ve parasını Kutsal Kitap'ın kişisel bir kopyasını yapmak için harcar? Yine de yasanın gereklerine göre, krallığı duyurmaya başlamadan bir süre önce genç İsa'nın yaptığı buydu.

Meryem bunu fark edip yine "bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı." (Luka 2:51).

İsa kesinlikle yaşamı boyunca Kutsal Yazılar'ı okumuştur, çünkü İnciller'de İsa'nın neredeyse her sözünde Kutsal Yazılar'dan alıntı yaptığını görürüz. Zihni Kutsal Yazılar'la doluydu.

Genç İsa'nın yaşamıyla ilgili bir başka bilgi de 22. Mezmur'da (çarmıha gerilme olayını ayrıntılı olarak bildiren ünlü mezmur - bkz. v.18) yer alır.

"Oysa beni ana rahminden çıkararak, ana kucağında sana güvenmeyi öğreten sensin. Doğuşumdan beri sana teslim edildim, ana rahminden beri Tanrım sensin." (Mezmurlar 22:9-10)

Daha küçük bir çocukken bile, İsa Babasına güvenmiş ve O'na dayanmıştır. Aynı şekilde İsa'nın Babasına olan itaatini de okuruz:

"Mesih, yeryüzünde olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi. Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi." (İbraniler 5:7-8)

Ayrıca İsa on iki yaşındayken tapınağa yapılan ziyaret ile çarmıha gerilme arasındaki bir zamanda Meryem'in kocası Yusuf'un öldüğü sonucuna varabiliriz. Yusuf hâlâ hayatta olsaydı, İsa Yuhanna'dan annesine bakmasını istemezdi (Yuhanna19:25-27).

Yahya İsa'yı Vaftiz Eder

İsa 30 yaşındayken Yahya tarafından vaftiz edilmeye gitti.

"İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhunun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi." (Matta 3:16-17)

Bundan sonra İsa çölde 40 gün geçirdi ve burada denendi (Matta 4:1-11). İsa'nın karşılaştığı ayartmaların hepsi Yahudi kalabalığının Mesih

olduğunu kanıtlamak için kendisinden talep ettiği şeylerdi. Bazı insanlar yanlışlıkla bunun İsa'nın yaşamında ilk ve son kez denendiği zaman olduğunu düşünürler, ancak Kutsal Kitap bunu söylemez (bkz. İbraniler 4:15). Ayrıca şunu da okuruz:

" İblis, İsa'yı her bakımdan denedikten sonra bir süre için O'nun yanından ayrıldı." (Luka 4:13).

Bu, İsa'nın hizmetinin geri kalanında daha birçok kez denendiği anlamına gelir.

Bundan sonra İsa Nasıra'daki aile evinden ayrılarak Celile Denizi kıyısındaki Kafarnahum kentine taşınır ve ilk öğrencilerini buradaki balıkçılar arasından seçer. (Matta 4:13) Meryem'in Nasıra'daki evde kalmış olması ve İsa'nın erkek kardeşlerinin ailenin marangozluk işini üstlenmiş olması muhtemeldir.

Kana'da Düğün

İsa'nın kayıtlara geçen ilk mucizesi annesinin isteği üzerine gerçekleşmiştir. Annesi, Nasıra'daki evinin yaklaşık 20 km kuzeyinde ve İsa ile öğrencilerinin de davet edildiği Kafarnahum'a eşit uzaklıkta bir kasabada bir düğün ziyafetindeydi. Şarap bitince Meryem gelip İsa'dan yardım istedi.

Bu garip bir istekti, oğlu bir marangozdu, şarap satıcısı değil. İsa mucize yapma gücünü ancak vaftiz edildiğinde almıştı ve o ana kadar bu gücü kullanmamıştı - çölde 40 gün boyunca aç ve susuz kaldığında bile. Meryem bir şekilde İsa'nın yardım edebileceğinden şüpheleniyordu. Belki de Meryem Yeşaya 55:1'deki Mesih'le ilgili peygamberliği hatırlamıştı: *"Susayan herkes gelsin... parasız, pulsuz şarap ve süt alsın"*. İsa'nın kendisi de kısa bir süre sonra bu peygamberliğe atıfta bulunur (Yuhanna 4:14). Yine de İsa Meryem'in isteğinden tamamen memnun değildi:

"Kadın, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi" (Yuhanna 2:4)

Belki de İsa, insanları yanlış nedenlerle peşinden gitmeye teşvik edecek bir mucize yapmak istemedi. Yine de annesinin isteğini kabul etti ve altı dev küpün içindeki suyu şaraba dönüştürdü.

Kimdir Annem, Kimdir Kardeşlerim?

Bundan sonra olanlar Meryem'in yaşamında talihsiz bir dönemin başlangıcına işaret eder. İsa'nın küçük kardeşleri ona inanmıyor ve hatta onunla alay ediyorlardı:

"Bu nedenle İsa'nın kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git" dediler, "Öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler. Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!" Kardeşleri bile O'na iman etmiyorlardı." (Yuhanna 7:3-5)

Bu olay İsa'nın hizmetinin başlangıcındaydı. Kısa bir süre sonra, İsa büyük kalabalıkları ve çok sayıda öğrenciyi kendine çekmeye başladığında, kardeşlerinin tutumu sertleşti ve Meryem bile onlara katıldı:

"İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsa'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler. Yakınları bunu duyunca, "Aklını kaçırmış" diyerek O'nu almaya geldiler." (Markos 3:20-21).

Meryem ve diğer oğulları İsa'nın konuşma yaptığı eve vardıklarında büyük bir kalabalıkla karşılaştılar. İçeri giremedikleri için dışarıda durup onu çağırdılar. Mesajı ileten kişiler belli ki İsa'nın kalkıp ailesiyle buluşmak için dışarı çıkmasını bekliyorlardı. Ama İsa öyle yapmadı:

"Kimdir annem, kimdir kardeşlerim? Eliyle öğrencilerini göstererek, "İşte annem, işte kardeşlerim!" dedi. "Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur." (Markos 3:33-35, cf. Matta 12:46-50, Luka 8:19-21)

İsa bu sözlerle öz annesi ve kardeşleriyle ilişkisini kesmiştir. Meryem ve oğlu İsa'nın üç buçuk yıl sonra çarmıha gerilene kadar bir daha bir araya geldiklerini okumuyoruz.

Meryem'e tapan ilk kişi mi?

İsa ile annesi ve kardeşleri arasındaki kopukluktan kısa bir süre sonra, muhtemelen Meryem'e ilk tapan kişi olarak nitelendirilebilecek bir kadınla karşılaşırız.

"Kalabalığın içinden bir kadın O'na [İsa'ya], "Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!" diye seslendi." (Luka 11:27)

Kuşkusuz kadın İsa'nın, annesi hakkında söylediklerinden hoşnut olacağını düşünmüştü. Ancak bir azar işitti:

"İsa, "Daha doğrusu, ne mutlu Tanrı'nın sözünü dinleyip uygulayanlara!" dedi." (Luka 11:28)

Bu şekilde yanıt vermek İsa'nın hiç hoşuna gitmezdi, ama acı gerçek buydu. Bu noktada Meryem'in kendisi "kutsanmış" olmaktan çok uzaktı. Meleğin müjdesine, İsa doğduğunda ve sonrasında onunla birlikte yaşadığı 30 yıl boyunca deneyimlediği diğer tüm Őeylere rağmen, İsa'nın deli olduğunu düşünerek Yakup ve diğer çocuklarını takip etmeyi seçmişti. Meryem'in de İsa'ya inanması ya da diğerleriyle aynı kaderi paylaşması gerekiyordu.

"Kardeşlerime yabancı, annemin öz oğullarına uzak kaldım." (Mezmurlar 69:8)

Ancak bir açıdan İsa'nın ailesiyle yaşadığı kötü deneyim yararlı olmuştur. Bu demektir ki, tıpkı diğer pek çok alandaki sıkıntılarımıza yakınlık duyabildiği gibi; Rab İsa, bugün aile üyeleri Müjde'yi öğrenmekte yavaş davranan, hatta onlara karşı çıkan imanlıların sorunlarını anlayabilir.

İsa Nasıra'da Reddedildi

İsa'yı reddedenler sadece Meryem ve kardeşleri değil, memleketinde onu tanıyan herkeste. Bir keresinde İsa Yahudiye'den Samiriye üzerinden Celile'deki Kana'ya gitti ve Nasıra'daki sinagogda vaaz

vermek için durdu. Oradaki halk onu reddetti ve İsa'nın *"Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez."* demesine neden oldu (Matta 13:53-57, Markos 6:1-6, Yuhanna 4:3-4,43-46 ile karşılaştırın)

Anne-Babaya Saygı Göstermek

Ancak İsa, ailesiyle yaşadığı kişisel sorunların annesine karşı Tanrı'nın gerektirdiği görevlerini etkilemesine izin vermedi. Öğrencilerine anne babalarına saygı göstermelerini öğretti. (Matta 15:4-6, Markos 7:10-11, Luka 18:20)

Kalbine Kılıç Saplanacak

Yaşlı Şimon sekiz günlük bebek İsa'yı tapınakta gördüğünde Meryem'e bir kehanette bulunmuştu:

"Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak." (Luka 2:35)

"Kalbine bir kılıç saplanacak" sözlerinin genellikle Meryem'in çarmıhın dibinde yaşayacağı kederi kehanet ettiği varsayılır. Bu muhtemelen doğrudur, ancak Şimon'un kehanetinin bağlamı bundan daha fazlasını ifade ettiğini göstermektedir.

Şimon, İsa'nın "İsrail'de birçok kişinin düşmesine ve yükselmesine neden olmaya yazgılı" olduğunu söylemiştir. İsa bunu, kendisine inanmayan zengin ve güçlülerin ruhsal olarak düşmesine ve kendisine inanan yoksulların yükselmesine neden olarak yapmıştır. Ayrıca İsa'nın "aleyhinde konuşulan bir işaret" olması ve insanların İsa hakkında konuşulanlara verdikleri tepkilerde "birçok yüreğin düşüncelerinin" açığa çıkması da gerçekleşmiştir.

Meryem'in yüreğindeki düşünceler de açığa çıktı. İsa'nın kardeşlerini, diğer oğullarını dinlediğinde 'düştü', ama daha sonra İsa'yı Rab olarak

kabul ettiğinde 'dirildi'. Bu, Meryem'in yüreğindeki düşünceleri açığa çıkaran bir kılıçtı.

İnsanların yüreklerinin düşünceleri bugün de bu şekilde açığa çıkmaktadır:

"Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar." (İbraniler 4:12)

İşte Annen!

İsa'nın sinagogda reddedilmesinden sonra tekrar evine döndüğü kaydedilmemiştir. Ancak İsa üç buçuk yıl boyunca İsrail'in her tarafını gezip vaaz verirken, Meryem Nasıra'daki aile evinden insanların söylediklerini dikkatle takip etmiş olmalıdır. İsa'nın öğrencileri arasında Meryem yoktu, ama Celile'den bazı kadınlar vardı: Mecdelli Meryem, Genç Yakup ve Yusuf'un annesi Meryem, Yakup ve Yuhanna'nın annesi Salome, Cuza'nın karısı Yoanna ve Susanna. (Matta 27:55-56, Markos 15:40-41, Luka 8:2-3)

Yine de İsa başkâhinler tarafından tutuklandığında Meryem, İsa'nın teyzesi olan kız kardeşiyle birlikte Yeruşalim'deydi (Yuhanna 19:25). Meryem ve kız kardeşi, İsa'yı izleyen kadınlarla birlikte çarmıha gerilirken oradaydılar.

"İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, teyzesi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, "Anne, işte oğlun!" dedi. Sonra öğrenciye, "İşte, annen!" dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsa'nın annesini kendi evine aldı." (Yuhanna 19:25-27)

İsa'nın Dirilişi ve Meryem

Meryem dirilmiş olan Rab'bi gören ilk kadınlar arasında yer almaz (Luka 23:55-24:9). Ancak Yuhanna İsa'yla ilk karşılaşan öğrencilerden

biri olduğu ve Meryem'e göz kulak olduğu için, Meryem'in ölümden dirilişinden sonraki ilk günlerde İsa'yla karşılaşanlar arasında olması oldukça muhtemeldir. Ne kadar mutlu ve şüphesiz gözyaşlarıyla dolu bir buluşma olmalı!

Meryem'in Vaftizi

Meryem'in vaftizinden Kutsal Kitap'ta özel olarak bahsedilmez. Ancak Mesih'in tüm imanlılara vaftiz olmalarını emrettiğini biliyoruz, hatta kendisi de Ürdün Nehri'nde vaftiz olmuştur (Markos 16:16, Yuhanna 3:5). Kendi annesinin bu konuda İsa'ya itaatsizlik edeceği düşünülemez. Oğlu İsa gibi Meryem de serpilerek değil, suya gömülerek vaftiz edilmiş olmalıdır (bkz. Romalılar 6:4, Koloseliler 2:12).

İsa'nın göğe yükselişini izleyen haftalarda Meryem ilk kiliseyle bir araya gelmişti:

"Bunlar İsa'nın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsa'nın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu." (Elçilerin İşleri 1:14)

İsa'nın Kardeşi Yakup İman Ediyor

En dokunaklı buluşmalardan biri İsa'nın Yakup'a görüldüğü an olmalıdır (Pavlus'un 1.Korintliler 15:7'de anlattığı gibi). İsa'nın deli olduğunu düşünen, onu evden çıkarmaya çalışan, Meryem'i ve diğer kardeşleri İsa'ya inanmamaya ikna eden Yakup artık değişmiş bir adamdı. Mesih'in buyruklarına itaat ederek vaftiz oldu ve yaşamının geri kalan kırk yılında Yakup ilk Hıristiyan kilisesinin temel direklerinden biri olacaktı. Sonunda Mesih'e olan yeni inancı uğruna kendi canını verdi. Diğer kardeşler de din değiştirdiler, vaftiz edildiler ve kilisenin önde gelen üyeleri oldular.

Meryem'in Ölümü

Kutsal Kitap bize Meryem'in ne zaman ya da nerede öldüğünü söylemez. Kilise geleneği, evlatlık oğlu Yuhanna'nın onu Efes'e götürdüğünü ve orada gömüldüğünü kaydeder.

Ve yüzlerce yıl sonra kilisede 'Meryem'in Göğe Alınışı' yani Meryem'in bedeninin Mesih'inkiyle aynı şekilde göğe yükseldiğiyle ilgili bir efsane anlatılmaya başlanır. Bu saçmalaktır. Çünkü ölümüne kadar Meryem'e bakan Yuhanna, Yuhanna İncili'ni muhtemelen 1. yüzyılın sonlarında, Meryem yaşasaydı neredeyse 100 yaşında olacağı bir zamanda yazmıştır (o günlerde çok az insan bu yaşa kadar yaşamıştır). Yuhanna 3:13'te ise *"hiç kimsenin göğe yükselmediğini"* kaydeder. Bu ifade elbette Meryem'i de kapsamaktadır.

Aynı şekilde Pavlus da herkesin "kendi sırasına göre" diriltileceğini söyler (1.Korintliler 15:23). Önce Mesih, sonra "Mesih geldiğinde" Meryem gibi ona ait olanlar. Pavlus, Kutsal Kitap'ın ölümden sonra yaşam için tek umut olarak, Tanrı'nın yeryüzündeki krallığında İsa'yla birlikte sonsuz yaşama diriliş hakkında öğretiyordu. Kutsal Kitap bir kez bile insanların öldüklerinde cennete gideceklerini öğretmez. (Diriliş konusuyla ilgili yazılarımıza bakabilirsiniz).

Meryem'e Dua

Eğer Meryem cennette değilse, ki Kutsal Kitap öyle olmadığını söyler, Meryem'e dua etmenin bir anlamı yoktur. Yeniden dirilmeyi bekleyen herkes gibi o da toprakta uyumaktadır ve duaları duyamaz.

"Ama ölüler hiçbir şey bilmiyor. Onlar için artık ödül yoktur, anıları bile unutulmuştur. Sevgileri, nefretleri, kıskançlıkları çoktan bitmiştir. Güneşin altında yapılanlardan bir daha payları olmayacaktır. ... Çünkü gitmekte olduğun ölüler diyarında iş, tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur."
(Vaiz 9:5-10)

"Ölüler, sessizlik diyarına inenler, YAHVE'ye övgüler sunmaz".
(Mezmurlar 115:17)

Meryem'e dua etmemek için bir başka neden de bunu yapan kişinin Tanrı'nın emirlerinden birini çiğnemiş olmasıdır. Kutsal Kitap'ta Tanrı ölümlere danışılmasını yasaklar:

"Birileri size, "Fısıldaşıp mırıldanan medyumlarla ruh çağıranlara danışın" dediğinde, "Halk kendi Tanrısı'na danışmaz mı; yaşayanlar için ölümlere mi danışılır?" deyin." (Yeşaya 8:19).

Meryem'e dua etmemek için üçüncü neden, İsa'nın tüm duaların sadece "Göklerdeki Babamız "a yapılması gerektiğini öğretmiş olmasıdır. (Luka 11:2) İsa bize kendisine dua etmemizi bile öğretmemiştir; dua ettiğinde Tanrı'ya dua etmiştir. Kutsal Kitap'ın tamamında Babamız Tanrı'dan başka hiç kimseye dua edildiğine dair bir örnek yoktur, İsa'ya bile; ve evet kesinlikle Meryem'e de. Meryem'in kendisi de gördüğümüz gibi, sadece Tanrı'ya ezgi sunmuş ve dua etmiştir.

Aynı şey *Ave Maria*'yı söylemek ya da *Selam Meryem* demek için de geçerlidir (*Rozari ve tüm diğer dualar*). Bunu yapan kişilerin (1) Kutsal Kitap'ın Meryem'in onları duyamayacağını öğrettiğini, (2) Tanrı'nın ölümlerle konuşma emrine itaatsizlik ettiklerini ve (3) Mesih'in dua konusundaki talimatlarına itaatsizlik ettiklerini anlamaları gerekir.

Meryem Görümleri

Aynı şey Jeanne d'Arc'ın, Lourdes'i kuran kızın ve diğer pek çok dindar ama hayal gücü geniş genç kızın gördüğü Meryem vizyonları için de söylenmelidir. Meryem ölmüştür ve kimseye görünemez.

Dini duygularında Meryem'in özel bir yeri olan bazı inananlar bu sözlere gücenebilir, hatta kızabilir. Ama lütfen kendinize sorun: *Meryem'i daha çok onurlandıran nedir?* Kutsal Kitap'ın onun hakkında söylediklerine ve kendisinin Mesih hakkında inandıklarına inanmak mı? Yoksa Kutsal Kitap'la uyuşmayan ve Meryem'in kendisinin de ilk inkar edeceği bir şeye inanmak mı?

Eğer Meryem'e gerçekten saygı göstermek istiyorsak, bunu Tanrı'ya biricik Oğlu için böylesine harika bir anne sağladığı için şükrederek ve

bu dindar, saf ama normal bir insan olan kadını neye inanmamız ve nasıl yaşamamız gerektiği konusunda örnek alarak yapmalıyız.

Vahiy 12'deki Kadın

Birkaç kişi Vahiy kitabında "erkek çocuğu" doğuran "güneşe sarınmış kadını" Meryem olarak tanımlamıştır. Ve kadının ejderhadan kaçışını merak ederler.

Bu yazı Vahiy'i açıklamak için uygun bir yer değil. Bu karmaşık bir semboller kitabıdır ve Eski Ahit peygamberlerinden yüzlerce referansı bir araya getirir. Ancak bu bölümün Meryem'in yaşamındaki olaylarla ilgili olmadığını göstermeliyiz:

Bu bölümün olası yorumlarından biri şöyledir: "Göğe alınan" kadının oğlu Mesih'tir (Vahiy 12:5 ile 2:27 ve Mezmur 2:9'u karşılaştırın). Ancak bu, kadının Meryem olduğu anlamına gelmez. Kadının tanımı (Yaratılış 37:9 ile karşılaştırın) muhtemelen Mesih'in doğumunu bekleyen ve daha sonra -yükselişi izleyen yıllarda zulüm görecektir ve sonunda çöle kaçacak olan- Yeruşalim kilisesinin ruhsal "annesi" (Galatyalılar 4:26) olan sadık İsrail, "Siyon'un kızı" olarak alınmak istenmiştir. Bu, Mesih'in kendi kullandığı dil (Yuhanna 16:21) ile peygamberlerin kullandığı dil (Mika 4:10, Yeşaya 13:8,21:3,26:17) tarafından desteklenmektedir.

Bu sadece olası yorumlardan biridir ve öykünün Mesih'in gerçek annesine atıfta bulunmak zorunda olmadığını göstermek için verilmiştir. Bunu ilk kilisedeki farklı tarihsel olaylarla ilişkilendiren başka yorumlar da vardır. Önemli olan nokta, Vahiy'de geçen tüm insanlar, hayvanlar ve nesnelere gibi bu şeylerin de - Daniel ve Zekeriya gibi diğer Kutsal Kitap peygamberliklerinde olduğu gibi - sembol olarak tasarlanmış olmasıdır.

Sonuç : Meryem'in umudu

İbraniler 11'de "biz" (yani sen ve ben) diye başlayan ve Habil, İbrahim, İshak ve Yakup'tan, Davut ve peygamberlere kadar ilerleyen umut içinde "uyuyan" sadık insanların listesi, Meryem'in de içinde bulunduğu bir gruptan bahseder:

"Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa salıverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katlandılar." (İbraniler 11:35)

Elbette Kutsal Kitap'ta bunun birçok örneği vardır; Sarefatlı dul kadın (1.Krallar 17:23, Luka 4:26), Nainli dul kadın (Luka 7:12), Beytanyalı Meryem ve Marta (Yuhanna 11:39), Mecdelli Meryem, Yoanna, Yakup'un annesi Meryem ve onlarla birlikte olan diğerleri (Luka 24:1,10). Ama buna, dirilişten sonra Yakup ve kardeşleri İsa'yı gördüklerinde onunla birlikte olan Meryem ve İsa'nın kız kardeşleri de dahil olmalıdır (1Korintliler 15:7).

Dolayısıyla Meryem İbraniler 11'de İbrahim'in karısı Sara (Yaratılış 21:1, İbraniler 11:11), Musa'nın annesi Yokevet (Çıkış 6:20, İbraniler 11:23) ve Rahav (Yeşu 6:25, İbraniler 11:31) ile birlikte yer alır.

Bu kadın ve erkeklere Tanrı tarafından büyük şeyler vaat edilmişti, ama bunları alamadan öldüler (İbraniler 11:13, Elçilerin İşleri 7:5'e bakın). Ancak İbraniler 11'de sayılanların umudu, Tanrı'nın ölüleri diriltebileceğine olan imana dayanıyordu (İbraniler 11:19). İbraniler'e mektup yazıldığı sırada -Mesih göğe yükseldikten yaklaşık 30 yıl sonra- vaat edilenleri hâlâ almamışlardı:

"İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı'nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbirini vaat edilene kavuşmadı." (İbraniler 11:39)

Eğer vaat edilenleri almamışlarsa, o zaman gökte olmadıkları açıktır. Ve eğer bu büyük erkekler ve kadınlar gökte değillerse, o zaman hiç kimse göğe yükselmemiştir. Aslında İsa açıkça "hiç kimsenin göğe yükselmediğini" öğretir (Yuhanna 3:13). Ve bu İbraniler 11'deki bir sonraki ayetle de doğrulanır:

"Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı." (İbraniler 11:40).

Bu yüzden Meryem ve diğer tüm sadık erkek ve kadınlar sadece bizimle birlikte "mükemmelleştirileceklerdir". Biz henüz mükemmel hale getirilmedik, dolayısıyla onlar da mükemmel hale getirilmedi.

Tanrı, oğlu İsa'yı bu dünyaya geri göndereceğine ve artık adaletsizliğin, yoksulluğun, acı ve ıstırapın olmayacağı bir krallık kuracağına söz verdi.

İsa geri döndüğünde, Meryem ve diğer eski imanlı erkek ve kadınlar gibi "ona ait olanlar" bu krallığa katılmak üzere ölümden diriltileceklerdir (1. Korintliler 15:23).

Sorular:

1. Melek Meryem'e ne söyledi?
2. İsa Meryem'in rahmine düşmeden önce de var mıydı?
3. Yaratılış 3:15'te "kadın" kimdir?
4. Yaratılış 3:15'te "kadının soyu" kimdir?
5. İsa "annem ve kardeşim" dediği kişiler kimlerdir?
6. Meryem'in kalbine saplanan "kılıç" neydi?
7. Yakup ve İsa'nın kardeşleri İsa'ya inandılar mı?
8. İsa göğe yükseldikten sonra Meryem'e ne oldu?
9. Meryem şimdi nerede?
10. Meryem'in umudu neydi?